

॥ श्री आसाराभयण ॥

गुरु चरण रज शीष धरि, हृदय रुप विचार ।
श्री आसाराभयण कहौं, वेदान्त को सार ॥
धर्म कामार्थ मोक्ष दे, रोग शोक संहार ।
भजे जो भक्ति भाव से, शीघ्र हो बेड़ा पार ॥

भारत सिंधु नदी बजानी, नवाब जिले में गाँव बेराणी ।
रहता एक सेठ गुण भानि, नाम थाउमल सिरमलानी ॥
आज्ञा में रहती मेंहगीबा, पतिपरायण नाम मंगीबा ।
चैत वद छः उन्नीस अठानवे, आसुमल अवतरित आँगने ॥
माँ मन में उमड़ा सुभ सागर, द्वार पे आया एक सौदागर ।
लाया एक अति सुन्दर जूला, देज पिता मन हर्ष से झूला ॥
सभी चकित ईश्वर की माया, उचित समय पर कैसे आया ।
ईश्वर की ये लीला भारी, बालक है कोई चमत्कारी ॥

संत सेवा औ श्रुति श्रवण, मात पिता उपकारी ।
धर्म पुरुष जन्मा कोई, पुण्यों का इल भारी ॥

सूरत थी बालक की सलोनी, आते ही कर दी अनहोनी ।
समाज में थी मान्यता जैसी, प्रचलित एक कहावत औसी ॥
तीन बहन के बाद जो आता, पुत्र वह त्रेभण कहालाता ।
होता अशुभ अमंगलकारी, दरिद्रता लाता है भारी ॥
विपरीत किंतु दिया दिजाई, घर में जैसे लक्ष्मी आई ।
तिरलोडी का आसन डोला, कुबेर ने बंदार ही जोला ।
मान प्रतिष्ठा और बड़ाई, सबके मन सुभ-शांति छाई ॥

तेजोमय बालक बढ़ा, आनन्द बढ़ा अपार ।
शील शांति का आत्मधन, करने लगा विस्तार ॥

એક દિના થાઉમલ દ્વારે, કુલગુરુ પરશુરામ પધારે ।
જ્યૂં હી વે બાલક કો નિહારે, અનાયાસ હી સહસા પુકારે ॥
યહ નહીં બાલક સાધારણ, દૈવી લક્ષણ તેજ હૈ કારણ ।
નેત્રોં મેં હૈ સાત્વિક લક્ષણ, ઈસકે કાર્ય બડે વિલક્ષણ ॥
યહ તો મહાન્ સંત બનેગા, લોગોં કા ઉદ્ધાર કરેગા ।
સુની ગુરુ કી ભવિષ્યવાણી, ગદગદ હો ગયે સિરામલાની ।
માતા ને ભી માથા ચૂમા, હર કોઈ લે કરકે ઘૂમા ॥

જ્ઞાની વૈરાગી પૂર્વ કા, તેરે ઘર મેં આચ ।
જન્મ લિયા હૈ યોગી ને, પુત્ર તેરા કહલાચ ॥
પાવન તેરા કુલ હુઆ, જનની કોખ કૃતાર્થ ।
નામ અમર તેરા હુઆ, પૂર્ણ ચાર પુરુષાર્થ ॥

સૈતાલીસ મેં દેશ વિભાજન, પાક મેં છોડા ભૂ પશુ ઔ ધન ।
ભારત અમદાવાદ મેં આચે, મણિનગર મેં શિક્ષા પાચે ॥
બડી વિલક્ષણ સ્મરણ શક્તિ, આસુમલ કી આશુ યુક્તિ ।
તીવ્ર બુદ્ધિ એકાગ્ર નમ્રતા, ત્વરિત કાર્ય ઔ સહનશીલતા ॥
આસુમલ પ્રસન્ન મુખ રહતે, શિક્ષક હૈ સમુખભાઈ કહતે ।
પિસ્તા બાદામ કાજૂ અખરોટા, ભરે જેબ ખાતે ભર પેટા ॥
દે દે મકખન મિશ્રી કૂજ, માં ને સિખાયા ધ્યાન ઔ પૂજા ।
ધ્યાન કા સ્વાદ લગા તબ ઐસે, રહે ન મછલી જલ બિન જૈસે ॥
હુએ બ્રહ્મવિદ્યા સે યુક્ત વે, વહી હૈ વિદ્યા ચા વિમુક્તયે ।
બહુત રાત તક પૈર દબાતે, ભરે કંઠ પિતુ આશિષ પાતે ॥

પુત્ર તુમહારા જગત મેં, સદા રહેગા નામ ।
લોગોં કે તુમસે સદા, પૂરણ હોંગે કામ ॥

સિર સે હટી પિતા કી છાયા, તબ માયા ને જાલ ફૈલાયા ।
બડે ભાઈ કા હુઆ દુઃશાસન, વ્યર્થ હુએ માં કે આશ્વાસન ॥
છૂટા વૈભવ સ્કૂલી શિક્ષા, શુરુ હો ગઈ અગ્નિપરીક્ષા ।

ગયે સિદ્ધપુર નૌકરી કરને, કૃષ્ણ કે આગે બહાયે ઝરને ॥
સેવક સખા ભાવ સે ભીજે, ગોવિન્દ માધવ તબ રીઝે ।
એક દિના એક માઈ આઈ, બોલી હે ભગવન્ સુખદાઈ ॥
પડે પુત્ર દુઃખ મુઝે ઝેલને, ખૂન કેસ દો બેટે જેલ મેં ।
બોલે આસુ સુખ પાવેંગે, નિર્દોષ છૂટ જલદી આવેંગે ।
બેટે ઘર આયે માँ ભાગી, આસુમલ કે પાँવોં લાગી ॥

આસુમલ કા પુષ્ટ હુઆ, આલૌકિક પ્રભાવ ।
વાકસિદ્ધિ કી શક્તિ કા, હો ગયા પ્રાદુર્ભાવ ॥

બરસ સિદ્ધપુર તીન બિતાયે, લૌટ અમદાવાદ મેં આયે ।
કરને લગી લક્ષ્મી નર્તન, કિયા ભાઈ કા દિલ પરિવર્તન ॥
દરિદ્રતા કો દૂર કર દિયા, ઘર વૈભવ ભરપૂર કર દિયા ।
સિનેમા ઉન્હેં કભી ન ભાયે, બલાત્ લે ગયે રોતે આયે ॥
જિસ માँ ને થા ધ્યાન સિખાયા, ઉસકો હી અબ રોના આયા ।
માँ કરના ચહતી થી શાદી, આસુમલ કા મન વૈરાગી ॥
ફિર ભી સબને શક્તિ લગાઈ, જબરન કર દી ઉનકી સગાઈ ।
શાદી કો જબ હુઆ ઉનકા મન, આસુમલ કર ગયે પલાયન ॥

પંડિત કહા ગુરુ સમર્થ કો, રામદાસ સાવધાન ।
શાદી ફેરે ફિરતે હુએ, ભાગે છુડાકર જાન ॥

કરત ખોજ મેં નિકલ ગયા દમ, મિલે ભરાચ મેં અશોક આશ્રમ ।
કઠિનાઈ સે મિલા રાસ્તા, પ્રતિષ્ઠા કા દિયા વાસ્તા ॥
ઘર મેં લાયે આજમાયે ગુર, બારાત લે પહુંચે આદિપુર ।
વિવાહ હુઆ પર મન દૃઢાયા, ભગત ને પત્ની કો સમઝાયા ॥
અપના વ્યવહાર હોગા ઐસે, જલ મેં કમલ રહતા હૈ જૈસે ।
સાંસારિક વ્યવહાર તબ હોગા, જબ મુઝકો સાક્ષાત્કાર હોગા ।
સાથ રહે જ્યૂં આત્માકાયા, સાથ રહે વૈરાગી માયા ।

અનશ્વર હૂં મેં જાનતા, સત ચિત હૂં આનન્દ ।

स्थिति में जाने लगूँ, होवे परमानन्द ॥

मूल ग्रंथ अध्ययन के हेतु, संस्कृत भाषा है एक सेतु ।
संस्कृत की शिक्षा पाई, गति और साधना बढ़ाई ॥
एक शलोक हृदय में पैठा, वैराग्य सोया उठ बैठा ।
आशा छोड़ नैराश्यवलंबित, उसकी शिक्षा पूर्ण अनुष्ठित ।
लक्ष्मी देवी को समझाया, ईश प्राप्ति ध्येय बताया ॥
छोड़ के घर मैं अब जाऊँगा, लक्ष्य प्राप्त कर लौट आऊँगा ॥
केदारनाथ के दर्शन पाये, लक्षाधिपति आशिष पाये ।
पुनि पूजा पुनः संकल्पाये, ईश प्राप्ति आशिष पाये ॥
आये कृष्ण लीलास्थली में, वृन्दावन की कुंज गलिन में ।
कृष्ण ने मन में ढाला, वे जा पहुँचे नैनिताला ॥
वहाँ थे श्रोत्रिय ब्रह्मनिष्ठित, स्वामी लीलाशाह प्रतिष्ठित ।
भीतर तरल थे बाहर कठोरा, निर्विकल्प ज्यूँ कागज कोरा ।
पूर्णा स्वतंत्र परम उपकारी, ब्रह्मस्थित आत्म-साक्षात्कारी ॥

ईशकृपा बिन गुरु नहीं, गुरु बिन नहीं ज्ञान ।
ज्ञान बिन आत्मा नहीं, गावहिन वेद पुरान ॥

जानने को साधक की कोटि, सत्तर दिन तक हुई कसौटी ।
कंचन को अग्नि में तपाया, गुरु ने आसुमल बुलवाया ॥
कहा गृहस्थ हो कर्म करना, ध्यान भजन घर पर ही करना ।
आज्ञा मानी घर पर आये, पक्ष में मोठी कोरल धाये ॥
नर्मदा तट पर ध्यान लगाये, लालज महाराज आकर्षाये ।
सप्रेम शीलस्वामी पहुँचाये, दत्तकुटीर में साग्रह लाये ॥
उमड़ा प्रभु प्रेम का चसका, अनुष्ठान चालीस दिवस का ।
मरे छः शत्रु स्थिति पाई, ब्रह्मनिष्ठता सहज समाई ॥
शुभाशुभ सम रोना गाना, ग्रीष्म ठंड मान औ अपमाना ।
तृप्त हो जाना भूष अरु प्यास, महल हो कुटिया आसनिरास ।
भक्तियोग ज्ञान अन्वयासी, हुये समान मगहर औ कासी ॥

ભાવ હી કારણ ઈશ હૈ, ન સ્વર્ણ કાઠ પાષાન ।
સત ચિત આનંદરૂપ હૈ, વ્યાપક હૈ ભગવાન ॥
બ્રહ્મેશાન જનાર્દન, સારદ સેસ ગણેશ ।
નિરાકાર સાકાર હૈ, હૈ સર્વત્ર ભવેશ ॥

હુએ આસુમલ બ્રહ્માભ્યાસી, જન્મ અનેકોં લાગી બાસી ।
દૂર હો ગઈ આધિ-વ્યાધિ, સિદ્ધ હો ગઈ સહજ સમાધિ ॥
ઈક રાત નદી તટ મન આકર્ષા, આઈ જોર સે આંધી વર્ષા ।
બંદ મકાન બરામદા ખાલી, બૈઠે વહીં સમાધિ લગા લી ।
દેખા કિસીને સોચા ડાકૂ, લાચે લાઠી ભાલા ચાકૂ ।
દૌડે ચીખે શોર મચ ગયા, ટૂટી સમાધિ ધ્યાન ખિંચ ગયા ॥
સાધક ઉઠા થા બિખરે કેશા, રાગ-દ્રેષ ના કિંચિત્ લેશા ।
સરલ લોગોં ને સાધુ માના, હત્યારોં ને કાલ હી જાના ॥
ભૈરવ દેખ દુષ્ટ ઘબરાચે, પહલવાન જ્યૂં મલ્લ હી પાચે ।
કામીજનોં ને આશિક માના, સાધુજન કીન્હેં પરનામા ॥

એક દૃષ્ટિ દેખે સભી, ચલે શાંત ગમ્ભીર ।
સશસ્ત્રોં કી ભીડ કો, સહજ ગચે વે ચીર ॥

માતા આઈ ધર્મ કી સેવી, સાથ મેં પત્ની લક્ષ્મી દેવી ।
દોનોં ફૂટ ફૂટ કર રોઈ, રાદન દેખ કરાણા ભી રોઈ ॥
સંત લાલજી હૃદય પસીજા, હર દર્શક આંસૂ મેં ભીજા ।
કહા સભી ને આપ જાઈયો, આસુમલ બોલે કિ ભાઈયોં ॥
ચલીસ દિવસ હુઆ નહીં પૂરા, અનુષ્ઠાન હૈ મેરા અધૂરા ।
આસુમલ ને છોડી તિતિક્ષા, માં પત્ની ને કી પરતીક્ષા ॥
જિસ દિન ગાંવ સે હુઈ વિદાઈ, જાર જાર રોચે લોગ-લુગાઈ ।
અમદાવાદ કો હુએ રવાના, મિચાં ગાંવ સે કિયા પચાના ।
મુંબઈ ગચે ગુરુ કી ચાહ, મિલે વહીં પૈ લીલાશાહ ।
પરમ પિતા ને પુત્ર કો દેખા, સૂરજ ને ઘટજલ મેં પેખા ॥
ઘટક તોડ જલ જલ મેં મિલાયા, જલ પ્રકાશ આકાશ મેં છાયા ।
નિજ સ્વરૂપ કા ધ્યાન દૃઢાયા, ઢાઈ દિવસ હોશ ન આયા ॥

આસોજ સુદ દો દિવસ, સંવત બીસ ઈક્કીસ ।
મધ્યાહ્ન ઢાઈ બજે, મિલા ઈસ સે ઈસ ॥
દેહ સભી મિથ્યા હુઈ, જગત હુઆ, નિસ્સાર ।
હુઆ આત્મા સે તભી, અપના સાક્ષાત્કાર ॥

પરમ સ્વતંત્ર પુરુષ દર્શાયા, જીવ ગયા ઔર શિવ કો પાયા ।
જાન લિયા હૂં શાંત નિરંજન, લાગૂ મુઝે ન કોઈ બન્ધન ॥
ચહ જગત સારા હૈ નશ્વર, મૈં હી શાશ્વત એક અનશ્વર ।
દીદ હૈં દો પર દૃષ્ટિ એક હૈ, લઘુ ગુરુ મેં વહી એક હૈ ॥
સર્વત્ર એક કિસે બતલાયે, સર્વવ્યાપ્ત કહાં આયે જાયે ।
અનન્ત શક્તિ વાલા અવિનાશી, રિદ્ધિ-સિદ્ધિ ઉસકી દાસી ॥
સારા હી બ્રહ્માણ્ડ પસારા, ચલે ઉસકી ઈચ્છાનુસારા ।
ચદિ વહ સંકલ્પ ચલાયે, મુર્દા ભી જીવિત હો જાયે ॥

બ્રહ્મી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કર, કાર્ય રહે ના શેષ ।
મોહ કભી ના ઠગ સકે, ઈચ્છા નહીં લવલેશ ॥
પૂર્ણ ગુરુ કૃપા મિલી, પૂર્ણ ગુરુ કા જ્ઞાન ।
આસુમલ સે હો ગયે, સાઈ આસારામ ॥

જાગ્રત સ્વપ્ન સુષુપ્તિ ચેતે, બ્રહ્માનન્દ કા આનન્દ લેતે ।
ખાતે પીતે મૌન યા કહતે, બ્રહ્માનન્દ મસ્તી મેં રહતે ॥
રહો ગૃહસ્થ ગુરુ કા આદેશ, ગૃહસ્થ સાધુ કરો ઉપદેશ ।
કિયે ગુરુ ને વારે ન્યારે, ગુજરાત ડીસા ગાંવ પધારે ।
મૃત ગાય દિયા જીવન દાના, તબસે લોગોં ને પહચાના ॥
દ્વાર પૈ કહતે નારાયણ હરિ, લેને જાતે કભી મધુકરી ।
તબસે વે સત્સંગ સુનાતે, સભી આર્તી શાંતિ પાતે ॥
જો આયા ઉદ્ધાર કર દિયા, ભક્ત કા બેડા પાર કર દિયા ।
કિતને મરણાસન્ન જિલાયે, વ્યસન માંસ ઔર મધ છુડાયે ॥

એક દિન મન ઉકતા ગયા, કિયા ડીસા સે કૂચ ।

आर्षि मौज इकीर की, दिया जोंपडा हूँक ॥

वे नारेश्वर धाम पधारे, ज पहुंचे नर्मदा किनारे ।
मीलों पीछे छोडा मन्दर, गये घोर जंगल के अन्दर ॥
घने वृक्ष तले पत्थर पर, बैठे ध्यान निरंजन का घर ।
रात गर्भ प्रभात हो आर्षि, बाल रवि ने सूरत दिभाई ॥
प्रातः पक्षी कोचल कूकन्ता, छूटा ध्यान उठे तब संता ।
प्रातर्विधि निवृत हो आये, तब आभास क्षुधा का पाये ॥
सोचा मैं न कहीं जाऊँगा, यहीं बैठकर अब जाऊँगा ।
जिसको गरज होगी आयेगा, सृष्टिकर्ता भुद लायेगा ॥
भयूँ ही मन विचार वे लाये, त्यूँ ही दो किसान वहाँ आये ।
दोनों सिर पर बाँधे साझा, भाद्य पेय लिये दोनों हाथा ॥
बोले जवन सफल है आज, अर्घ्य स्वीकारो महाराज ।
बोले संत और पै जाओ, जो है तुम्हारा उसे भिलाओ ॥
बोले किसान आपको देभा, स्वप्न में मार्ग रात को देभा ।
हमारा न कोई संत है दूज, आओ गाँव करें तुम्हरी पूजा ॥
आसाराम तब मन में धारे, निराकार आधार हमारे ।
पिया दूध थोडा इल जाया, नदी किनारे जोगी धाया ॥

गाँधीनगर गुजरात में, है मोटेरा ग्राम ।
ब्रह्मनिष्ठ श्री संत का, यहीं है पावन धाम ॥
आत्मानंद में मस्त हैं, करें वेदान्ती भेल ।
भक्ति योग और ज्ञान का, सद्गुरु करते मेल ॥
साधिकाओं का अलग, आश्रम नारी उत्थान ।
नारी शक्ति जाग्रत सदा, जिसका नहीं बयान ॥

बालक वृद्ध और नरनारी, सभी प्रेरणा पाये त्तारी ।
अेक बार जो दर्शन पाये, शांति का अनुभव कर जाये ॥
नित्य विविध प्रयोग कराये, नादानुसन्धान बताये ।
नाभि से वे ओम कहलाये, हृदय से राम कहलाये ॥
सामान्य ध्यान जो लगाये, उन्हें वे गहरे में ले जाये ।

સબકો નિર્ભય યોગ સિખાયેં, સબકા આત્મોત્થાન કરાયેં ॥
હજારોં કે રોગ મિટાયેં, ઔર લાખોં કે શોક છુડાયેં ।
અમૃતમય પ્રસાદ જબ દેતે, ભક્ત કા રોગ શોક હર લેતે ॥
જિસને નામ કા દાન લિયા હૈ, ગુરુ અમૃત કા પાન કિયા હૈ ।
ઉનકા યોગ ક્ષેમ વે રખતે, વે તીન તાપોં સે તપતે ॥
ધર્મ કામાર્થ મોક્ષ વે પાતે, આપદ રોગોં સે ભચ જાતે ।
સભી શિષ્ય રક્ષા પાતે હૈં, સૂક્ષ્મ શરીર ગુરુ આતે હૈં ॥
સચમુચ ગુરુ હૈં દીનદયાલ, સહજ હી કર દેતે હૈં નિહાલ ।
વે ચાહતે સબ ઝોલી ભર લેં, નિજ આત્મા કા દર્શન કર લેં ॥
એક સૌ આઠ જો પાઠ કરેંગે, ઉનકે સારે કાજ સરેંગે ।
ગંગારામ શીલ હૈં દાસા, હોંગી પૂર્ણ સભી અભિલાષા ॥

વરાભયદાતા સદગુરુ, પરમ હિ ભક્ત કૃપાલ ।
નિશ્ચલ પ્રેમ સે જો ભજે, સાઈ કરે નિહાલ ॥
મન મે તેરા નામ રહે, મુખ પે રહે સુગીત ।
હમકો ઈતના દીજિએ, રહે ચરણ મેં પ્રીત ॥

હરિ ઐ હરિ ઐ..... હરિ ઐ હરિ ઐ.....
હરિ ઐ હરિ ઐ..... હરિ ઐ હરિ ઐ.....

*****

॥ गुरु महिमा ॥

गुरु बिन ज्ञान न उपजे, गुरु बिन मिटे न भेद ।
गुरु बिन संशय ना मिटे, जय जय जय गुरुदेव ॥

तीरथ का है अेक इल, संत मिले इल चार ।
सद्गुरु मिले अनंत इल, कहत कबीर विचार ॥

भव भ्रमण संसार दुःख, ता का वार न पार ।
निर्लोभी सद्गुरु बिना, कौन उतारे पार ॥

पूरा सद्गुरु सेवतां, अंतर प्रगटे आप ।
मनसा वाचा कर्मणा, मिटे जन्म के पाप ॥

समदृष्टि सद्गुरु किया, मेटा भरम विकार ।
जहँ देओ तहँ अेक ही, साहिब का दीदार ॥

आत्मभांति सम रोग नहीं, सद्गुरु वैद्य सुजान ।
गुरुआज्ञा बिन पथ्य नहीं, औषध विचार ध्यान ॥

सद्गुरु पद में समात हैं, अरिहंतादि पद सब ।
तातैं सद्गुरु चरण को, उपासो तजि गर्व ॥

बिना नयन पावे नहीं, बिना नयन की बाता
सेवे सद्गुरु के चरण, सो पावे साक्षात् ॥

हरि ॐ हरि ॐ..... हरि ॐ हरि ॐ.....
हरि ॐ हरि ॐ..... हरि ॐ हरि ॐ.....